

Universitätsbibliothek Paderborn

D. Ioannis Ivsti Lanspergii Carthvsiani, Natione Bavari, Opvscvla Spiritvalia

ab ipso Autore partim Latinè, partim Germanicè euulgata

Orationibvs Variis, Et Ignitis aspirationum iaculis ad Deum, Deiparam
Virginem Mariam, cæterosq[ue] Sanctos - exercitijs item diuersis, tum
maximè Paßionis Dominicæ, eiusq[ue] matris, refertißimus

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1630

Pro vera contritione atq[ue] perfecta sui ipsius, & omnium creaturarum
mortificatione & vnione cum Deo, Precatio XIV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45928](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45928)

velut fons paradisi in quatuor dispersit partes, abundanter erupit, quæ vniuersam irrigaret terram, & omnium peccatorum sordes ablueret: sed & ex cæteris tuis patentibus vulneribus extensis, & ruptis venis, atque ex toto benedicto lacerato corpore tuo, per totam tuam sanctissimam passionem: præcipuè autem cum crudelissima illa pectora impetuose te crucifixum in saxi foramen rueri fecerunt; nobis copiose quoque roseum tuum sanguineum propinasti: quandoquidem ex tali agitatione & violento lapsu, cunctis membris & visceribus in te tremantibus, non modo omnium dolorum & vulnerum acerbitas vbique denudè renouabatur & exaugebatur; verùm etiam compages soluebantur, nerui rumpebantur, vulnera patentia atque distensa ampliabantur & magis dilacerabantur: sicq; pariter ruptis venis roseum sanguinem copiose emittebant, quo crucem & terram rigasti abundanter.

Heu amabilissime Iesu, quæ lingua narrando exprimat, aut quis etiam intellectus capiat, quanta pena graue pondus lassi & vulnerati corporis tui, membra tua sanctissima cruci affixa affecerit, disseuerit & contriuerit, ac vulnera inflicta magis magisque ampliando exacerbârit? quandoquidem totum corpus tuum solis tribus clavis nimio cruciatu sustentabatur, sicq; sui pondere benedicta membra tua, supra omnem modum & æstimationem, & potissimè manus & pedes sunt afflicta, contrita & dissecata: ineffabilis quoque pressura per rigidam tui extensionem, & diutinam tui in cruce pendentiam vsque ad mortem, facta est pectori tuo, & cunctis interioribus membris tuis: sed & dorsum tuum faucium & dilaceratum durissimo ligno, & amputatarum frondeum truncis adhærebat. Aded denique coangustatus & distentus fuisti, vt omnium membrorum tuorum vsus tibi penitus sit interdictus, nec quicquam mouere poteras, nisi solam linguam ad orandum & propiciandum Patrem tuum cœlestem, pro deperdito populo tuo, & ad erudendum electissimos amicos tuos. Caput verè tuum benedictissimum, nisi paululum mouere poteras: erat id enim vndique spinarum aculeis oblitum & transfixum.

Pro vera contritione atque perfecta sui ipsius, & omnium creaturarum mortificatione & vnione cum Deo, Precatio XIV.

Psal. 113.
Ioan. 12.
Luc. 21.

Nunc igitur ineffabilis dulcedo Iesu Christe, memor esto verbitui seruo tuo, in quo mihi spem dedisti, illius nempe incundissimæ & gratissimæ promissionis tuæ, qua dixisti: Cum exaltatus fuero à terra, omnia traham ad meipsum. Porrò amantissime Domine Iesu, si cælum & terram transibunt, verba autem tua non transibunt, hæc mentur igitur ac compleantur quæso verba tua in me peccatore miserimo, pauperulo, vili & nihili, at tamen creatura tua, plasmate tuo, atque sanguine tuo plus alijs redempto. Tanto enim plus pro me, quam pro iusto quouis passus es, quanto ego cæteris pauperior, miseratione tua plus egeo, & quo ego magis redemptione tua indigeo, vt potè præ multis alijs magis facinorosus, qui tamen de cætero fidelis seruus tuus esse cupio & propono.

Respice igitur in me oculis mellifluæ & paternæ misericordiæ tuæ, dulcissime Domine Deus meus Iesu Christe, & fac vt iuges lachrymæ mihi, etiam si possibile est, sanguinæ effluant, præ magnitudine & multitudine contritionis atque amoris, quod videlicet aded enormiter & multipliciter te piissimum patrem & redemptorem offendi, aded fidelissimum amatorem ac benefactorem contempsi, atque

atque pro infinitis tuis beneficijs nihil nisi ingratitude, malitiam, & infidelitatem rependi. Ecce nunc exaltatus es: nunc ergo secundum iucandissimum verbum tuum trahere me post te, vt iustificeris in sermonibus tuis. Ne moreris bone Iesu eripere me de lacu miseræ, in qua bestiarum innumerarum pusillarum cum magnis sunt, & de luto facis, ne infigar: quoniam adhæret pro dolor, pavimento anima mea, ita, vt quod nolo malum hoc quotidie agam, & quod volo bonum nequeam. Vidisti vti que o Domine, ne fiteas ergo, sed totum ad te & in te absorbe & intrahe me, vt viuam iam non ego, sed tu in me, & ego prorsus alius effectus in te, secundum perfectissimum diuini cordis tui beneplacitum, terrena delectatione omni sprete, cunctis curiosis abiectis, profigatis otiosis omnibus, mortificatis denique vitijs & concupiscentijs vniuersis, atque per gratiam tuam tui amoris infusione eisdem exultis & delectis, curram amodo post te in odore virtutum tuarum, & ardore purissimæ & intensissimæ charitatis, Amen.

Psal. 50.

Psal. 39.

Psal. 68.

Psal. 117.

Rom. 7.

Psal. 34.

Gal. 6.

Actio gratiarum pro multis & varijs blasphemijs, exprobrationibus & irrisionibus Christo in cruce irrogatis à ministris & principibus sacerdotum, atque senioribus populi.

CAPVT XV.

Quies tuorum pacatissima, rerum omnium initium & finis Christe Iesu pijs-
sime ac patientissime, grauotissime humani generis redemptor ac saluator,
admoneo te illius immane doloris & amaritudinis, qua totus ceu acerbis-
simo absinthio inebriatus fuisti, quando cum sceleratis reputatus, atque inter
duos latrones medius tãquam princeps eorum fuisti suspensus, vt scilicet ab om-
nibus credereris procurante hoc impietate Iudaica quod vna cum illis in homicidio
deprehenus fores, illi tunc in moribus similis existeres, quibus eadem
damnatione plexus eras, vt sic per alienam malitiam & aliorum facinora infamis
fieres, qui ex te innocentissimus iustissimusq; eras. Ah quàm execrabilis Iudæo-
rum nequitia, vt quasi latronem crucifigerent, omnium redemptorem. At tu pie
Domine, hoc ideo permisisti, vt ostenderes te pro peccatoribus pati & mori, iuxta
Esaiæ vaticinium: *Et cum sceleratis deputatus est.* Cum iniquis igitur deputatus es
in morte, vt iniquos viuificares in resurrectione, & Angelorum gregibus in cœlis
infereres. In medio sceleratorum te suspendi permisisti, non vt socium homicidij,
sed vt iudicem: quo significares omnem tibi in cœlis & in terris traditam esse po-
testatem, teq; constitutum iudicem viuorum & mortuorum, futuri iudicij quan-
dam exhibens formam: dum latronum alterum, nempe à dextris misericorditer
conseruasti, alterum blasphemum à sinistris æterna morte iuste damnaisti.

Esa. 53.

Esa. 53.

Act. 10.

Dum verò amantissime Domine Iesu, rex & creator cœli & terræ sic despe-
ctus & confusus in cruce penderes, doloribus & plagis vndique circumdatus, ex
tuis diuitijs vniuersis præterea non habuisti tantillum, ad eodè pauper & egenus ef-
fectus, quo spinis conhxum, plagis liuidum, atque continuis afflictum puncturis
caput, reclinares: atque in tam duræ mortis & multiplicium tormentorum pressu-
ra vndique ab omni consolatione destitutus fuisti. Cum verò peccatoribus omni-
bus, quamlibet flagitiosis iam damnatis exhibeatur comparsio, consolatio, & cer-
tæ benignæ allocutionis ministratio, tibi tamen cœlorum amoenissimo sponso,
omnium afflictorum susceptori, quantilibet immerso tormentis, filicea pectora
non pepercunt, sed vna cum latrone, quando aliud nil ignominie iniurizue tibi